

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216204515
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4216204515.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a.s. IČO 36 324 176, so sídlom Piešťany ul. Teplická 7434/147 zastúpená: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Trenčín Piaristická 707/25, proti žalovanému: V. O. nar. XX. XX. XXXX, bytom O. č. XXX, o zaplatenie 368,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21. októbra 2016 č.k. 6C/137/2016-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, vo vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia dlžnej sumy žalobkyni v splátkach a v časti trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 290 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 290 eur od 14. 01. 2016 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 30 eur, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca, pod stratou výhody splátok, počnúc 40. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 30. 07. 2015 žalovaný ako dlžník uzatvoril so žalobkyňou, ako veriteľom, úverovú zmluvu č. 4507290498. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému dlžníkovi úver v sume 290 eur. Žalovaný sa zaviazal tento úver veriteľovi vrátiť v 12 mesačných splátkach, každú splátku v sume 27,40 eura. Listom zo dňa 29. 12. 2015 veriteľ vyzval žalovaného, aby najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy, zaplatil celý dlh vyplývajúci z úverovej zmluvy. Výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 30. 12. 2015.

1.2. Po právnej stránke napadnuté rozhodnutie zdôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7, ods. 8, ods. 9, ods. 10, § 11 ods. 1, zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 01. 05. 2014).

1.3. Konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi stranami sporu dňa 30. 07. 2015, je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 05. 2014, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu. Z uvedeného dôvodu podrobil prieskumnej činnosti predmetnú zmluvu zisťujúc, či obsahuje náležitosti uvedené v zákona o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dôvodil tým, že absencia tohto údaju v spotrebiteľskej zmluve má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Vzhľadom na túto skutočnosť, žalovaný je povinný žalobkyni vrátiť poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalovaný

nespochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že na základe predmetnej zmluvy veriteľ mu poskytol sumu 290 eur. Podľa predloženého splátkového kalendára predmetného úveru žalovaný doteraz žalobkyni na vyrovnanie dlhu nezaplatil žiadnu sumu. Žalovaný súdu nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukázal svoje platby žalobkyni a tak obsah žalobcom predloženého dôkazu o platbách nevyvrátil. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný doteraz nevrátil veriteľovi to, čo na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy dostal a stane sa tak až zaplatením sumy 290 eur. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy. Vychádzajúc z ustanovenia § 232 ods. 3, ods. 4 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), súd zároveň žalovanému povolil sumu zaplatiť v mesačných splátkach, výšku a splatnosť ktorých zároveň určil, keď mal za to, že bez povolenia týchto splátok, uložená povinnosť by mohla žalovaného (ako spotrebiteľa), existenčne ohroziť, pričom u žalobcu takáto hrozba nie je. Keďže predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi nad prisúdenú sumu iný nárok nevznikol, preto súd žalobu nad túto sumu ako nedôvodnú zamietol. Žalobkyni priznal nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne.

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď pri čiastočnom úspechu oboch strán sporu vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalobkyňa. Namietala nesprávne tvrdenie súdu prvej inštancie o absencii údajov uvedených v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa jej názoru, z tohto ustanovenia nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t.j. aj pre istinu, aj pre úroky, aj pre iné poplatky. V zmluve je uvedená „mesačná splátka“ vo výške 27,40 eura, pričom takáto formulácia spĺňa náležitosť podľa tohto ustanovenia. Poukázala na ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. h/, písm. i/ smernice 2008/48/ES, na základe ktorých vyplýva, že aj predmetná zmluva o úvere obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v splátke sú všetky položky uvedené spolu. Taktiež v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15. Žiada napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné v zamietajúcej časti, vo vyhovujúcej časti v uložení povinnosti žalovanému zaplatiť dlžnú sumu v splátkach a v trovách konania, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v týchto častiach podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vyhovujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť, nakoľko v tejto časti bolo žalobe žalobkyne vyhovieť a táto odvolaním napadnutá nebola.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú

zachované. Uvedené ustanovenie tiež stanovuje, že na konania začaté pred dňom účinnosti CSP nemožno uplatňovať okrem iného ustanovenia o sudcovskej koncentrácii.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku na kúpu tovaru - sporák Mora, za kúpnu cenu 290 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach po 27,40 eura. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 25,40%, ročná priemerná miera nákladov (ďalej len „RPMN“), uvedená v zmluve vo výške 28,9%, priemerná hodnota RPMN bola 25,88%. Termín konečnej splatnosti bol 14. 07. 2016. Žalovaný nezaplatil ani jednu splátku. Žalobkyňa listom zo dňa 29. 12. 2015 vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo v sume 368,12 eura. Následne žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 04. 04. 2016 uplatnila nárok na zaplatenie dlžnej sumy 368,12 eura.

11. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákon v § 11 ods. 1 sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej § 11 stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj v prípade nedodržania písomnej formy a v prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa. Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, je upravená v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch (č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 30. 07. 2015).

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvodov podaného odvolania, dospel k záveru, že s výkladom súdu prvej inštancie, týkajúceho sa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, sa nestotožňuje. V tomto smere je potrebné prisvedčiť žalobkyni, že obsahom predmetného ustanovenia nie je rozdeliť splátku na tri samostatné splátky. Odvolací súd predovšetkým upriamuje pozornosť na skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11. 06. 2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že eurokonformnému výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so smernicou 2008/48/ES.

14. Osobitne odvolací súd upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie na Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, ktorej predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným súdnemu dvoru 02. 02. 2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Z bodu 59 tohto rozhodnutia vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

15. Na vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ reagoval legislatívny návrh, ktorým sa novelizuje ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, upravujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôvodne v písm. k), sa nahrádza slovami „frekvencia splátok“. Predmetný návrh zákona v tejto časti prešiel všetkými čítaniami bez pripomienok, bol schválený a nadobudne účinnosť dňa 01. 05. 2018. Predmetná novela zákona tak reaguje na stav, keď niektoré všeobecné sudy Slovenskej republiky vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu (zákona o spotrebiteľských úveroch), nesúladne so smernicou 2008/48/ES.

16. Odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ani v časti, v ktorej povolil zaplatiť dlžnú sumu žalovanému v splátkach. V prvom rade ani sám žalobca tento spôsob splácania nenavrhol, žalobca sa k tomuto spôsobu splatenia dlhu vôbec nevyjadril. V druhom rade, ak už súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný má zaplatiť dlh v splátkach, v odôvodnení rozsudku mal túto časť zdôvodniť, najmä mal uviesť, čo viedlo súd k tomu, aby žalovaného zaviazal splatiť dlh v splátkach, keď to ani sám nenavrhol, z čoho vychádzal pri tomto rozhodnutí a na základe akých úvah vôbec dospel k tomu, že takéto rozhodnutie vydal. Povolenie splatenia dlhu v splátkach musí byť predsa podložené preukázaním skutočností, odôvodňujúcich tento postup, najmä z hľadiska existenčného, sociálneho, či iného. Týmto sa však súd prvej inštancie vôbec nezaoberal a iba skonštatoval, že bez povolenia splátok by mohla uložená povinnosť žalovaného existenčne ohroziť. Na základe akých skutočností k tomuto záveru dospel však odvolaciemu súdu nebolo zrejmé, keďže z napadnutého rozhodnutia, ako z vykonaného dokazovania tento záver nevyplýva.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa bude zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku. Nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykoná dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Za tým účelom vyzve žalobcu, aby špecifikoval, z akých zložiek pozostáva žalovaná suma v lehote, ktorú mu za tým účelom určí. Následne jednotlivé zložky uplatneného nároku (istina, úroky, úroky z omeškania, zmluvné pokuty) podrobí prieskumu z hľadiska ich dôvodnosti, dovoľnosti, zákonnosti a primeranosti. Následne vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie zdôvodní tak, aby spĺňalo podmienky uvedené v ustanovení § 220 CSP a aby v prípade podaného odvolania bolo odvolacím súdom preskúmateľné. V prípade, ak súd prvej inštancie opätovne bude toho názoru, že žalovanému uloží zaplatenie dlžnej sumy v splátkach, môže tak rozhodnúť iba na návrh žalovaného a pre rozhodnutie musí predložiť dôkazy, ktoré tomuto postupu budú svedčiť. Zároveň sa vyporiada aj s námietkami žalobcu uvedenými v podanom odvolaní. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).